

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 grudnia 2013 r.,
sprawy **W. B.**
skazanego z art. 177 § 2 k.k.
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 1 sierpnia 2013 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.
z dnia 19 marca 2013 r.,

p o s t a n o w ł i

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 18 marca 2013 r. W. B. skazany został za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiej kategorii na okres 1 roku, zaś na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono grzywnę w liczbie 50 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w wysokości 20 zł.

Od tego wyroku apelacje wnieśli obrońca oskarżonego oraz na jego niekorzyść pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych. Obrońca oskarżonego podniósł zarzut obrazy prawa materialnego – art. 42 § 2 k.k. Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych podniósł zarzuty rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności oraz środka karnego.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2013 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności (pkt 2 wyroku), uchylił orzeczenie o karze grzywny (pkt 3 wyroku), uchylił orzeczenie o środku karnym – zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiej kategorii (pkt 4 wyroku); w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażąco obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, a to z art. 454 § 2 k.p.k., przez zmianę ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wydania wyroku Sądu pierwszej instancji i zaostrzenie sytuacji oskarżonego przez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt. I w zakresie uchylenia orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak podstaw dla uwzględnienia zarzutu kasacji.

Analiza treści uzasadnienia Sądu I instancji oraz uzasadnienia Sądu II instancji prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Sąd odwoławczy nie poczynił nowych ustaleń nieznanymi dotychczasowemu postępowaniu, a więc ustaleń własnych, uzupełniających lub rozszerzających zakres ustaleń Sądu pierwszej instancji.

Uwzględniając częściowo apelację pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, złożoną na niekorzyść oskarżonego, Sąd Okręgowy uchylił m.in. orzeczenie o

warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej W. B. kary pozbawienia wolności. Rzecz jednak w tym, że Sąd odwoławczy, uzasadniając swoje orzeczenie, nie poczynił nowych ustaleń faktycznych, lecz jedynie dokonał innych ocen z ustalonych przez Sąd Rejonowy faktów i okoliczności, dotyczących znamion przedmiotowych i podmiotowych czynu przypisanego oskarżonemu. Oczywiste jest zatem, że inna ocena faktów, albo też inna ocena pozytywnej prognozy w rozumieniu art. 69 § 1 k.k., bardziej niekorzystna dla oskarżonego, nie stanowi zmiany ustaleń faktycznych w rozumieniu art. 454 § 2 k.p.k.

W tym stanie rzeczy kasację należało oddalić jako bezzasadną w stopniu oczywistym.